

عنوان مقاله:

تبیین مدیریت راهبردی بحران با رویکرد تاب‌آوری شهری (مطالعه موردی: بافت فرسوده شهر اهواز)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و مخاطرات محیطی، دوره 8، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

سعید امانپور - دانشگاه شهید چمران اهواز

حسن حسینی امینی - پژوهشکده و دانشکده پدافند غیر عامل

حسین عبادی - دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

امینی شهرها به‌ویژه بافت فرسوده و تاریخی در برابر مخاطرات و میزان تاب‌آوری آن‌ها یکی از اهداف برنامه‌ریزی شهری بوده و در این راستا اولین گام، اطلاع از میزان تاب‌آوری شهرها در برابر مخاطرات است. از این‌رو در این پژوهش با استفاده از مدل SWOT به بررسی و تحلیل نقاط قوت، ضعف، فرصت و تهدید پیش روی مدیریت بحران در بافت فرسوده هسته مرکزی شهر اهواز پرداخته شده و راهبردهایی جهت مدیریت بهینه و سریع بحران در محدوده مذکور ارائه گردیده است. این پژوهش از لحاظ هدف از نوع کاربردی و از حیث روش تحقیق، توصیفی-تحلیلی است. رویکرد حاکم بر این پژوهش از نوع اسنادی و میدانی (پرسشنامه) است. جامعه آماری پژوهش شامل کارشناسان شهرسازی و معماری معاونت شهرسازی شهرداری و شهرداری منطقه یک اهواز می‌شوند که تعداد 36 نفر را شامل می‌شوند؛ و به‌منظور تجزیه و تحلیل اطلاعات از مدل تحلیل راهبردی SWOT استفاده شده است. بر اساس نتایج پژوهش، وضعیت مدیریت بحران و میزان تاب‌آوری در هسته مرکزی شهر اهواز در موقعیت تهاجمی- رقابتی قرار دارد و بایستی از توانمندی‌ها و پتانسیل‌های موجود در هسته مرکزی شهر اهواز و فرصت‌های پیش رو به نحو احسن استفاده کرد تا بتوانیم در امر مدیریت بحران موفق باشیم؛ بنابراین، توجه به مسئله تاب‌آوری در راستای مدیریت بحران هسته مرکزی شهر اهواز به‌واسطه وجود آثار و ابنیه ارزشمند تاریخی و فرهنگی و همچنین ویژگی‌های کالبدی این محدوده به‌عنوان مسائل مهم مطرح می‌باشند.

کلمات کلیدی:

مدیریت بحران، تاب‌آوری، بافت فرسوده، مدل SWOT، شهر اهواز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1177976>

